

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 17. februar 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMWA
Sags nr.: 1500654
Dok nr.: 1636021

Folketingets Integrationsudvalg har den 28. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 340 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 340:

"Ministeren bedes kommentere UUI alm. del - bilag 57, og redegøre for, hvorfor russiske læger behandles anderledes end læger fra EU-lande, og om der er grundlag for at afhjælpe det problem, der beskrives i henvendelsen?"

Svar:

Det fremgår af § 27, stk. 1 i autorisationsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, at autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk lægeeksamen eller en udenlandsk lægeeksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Af autorisationslovens § 3, stk. 2 fremgår det, at Sundhedsstyrelsen meddeler autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den tilsvarende danske uddannelse. Sundhedsstyrelsen kan i den forbindelse fastsætte begrænsninger i den pågældendes udøvelse af virksomhed.

For læger uddannet uden for EU/EØS, for eksempel i Rusland, finder bekendtgørelse nr. 1372 af 9. december 2010 om autorisation af læger, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande udenfor EU/EØS, anvendelse. Bekendtgørelsen har hjemmel i autorisationslovens § 2, stk. 2, jf. § 3, stk. 2.

Autorisationsbetingelserne fremgår af bekendtgørelsens § 2. Læger uddannet uden for EU/EØS skal således gennem flere trin for at opnå autorisation i Danmark – dansk sprogtest, skriftlig og mundtlig prøve i faglige kompetencer og prøve i dansk sundhedslovgivning og slutteligt gennemført og fået godkendt en praktisk-klinisk evalueringsansættelse.

Af brevet i bilag 57 fremgår, at borgerens hustru er uddannet læge i Rusland og nu søger autorisation som læge i Danmark. Parret finder, at Sundhedsstyrelsens krav til læger uddannet uden for EU/EØS er for hårde.

I den forbindelse kan det oplyses, at karakterkravene for læger er fastlagt i Sundhedsstyrelsen med udgangspunkt i vejledning fra sprogskolerne om, hvilken sprogpåvisning og niveau, en ansøger bør bestå med. Sundhedsstyrelsen er

ansvarlig for, at sundhedspersoner, som meddeles dansk autorisation, har de fornødne kvalifikationer, både sprogligt og fagligt.

Sundhedsstyrelsen oplyser i den forbindelse, at Sundhedsstyrelsen i 2010, i samråd med og efter bemyndigelse fra det daværende Indenrigs- og Sundhedsministeriet, indførte nye regler for, hvordan en læge uddannet uden for EU/EØS og Norden kunne få dansk varig autorisation som læge. Indførelsen af de skærpede krav for lægerne skete på baggrund af forlydender i dagspressen om, at der var store problemer med udenlandske personer, der kom til Danmark, og som muligvis ikke var autoriserede læger i deres hjemlande.

Læger fra tredjelande skal i modsætning til læger fra EU-landene bestå en faglig prøve, som foregår på dansk. Ved prøven skal lægen vise, at han eller hun har de faglige kompetencer, som kræves af en tilsvarende dansk uddannet læge på kandidatniveau. Dvs. at lægen skal beherske det danske sprog på et niveau, som er nødvendigt for at kunne bestå de krævede faglige prøver. Samtidig skal lægen af hensyn til patientsikkerheden kunne kommunikere med patienterne på dansk og føre en journal.

Der er ikke aktuelle planer om at ændre på autorisationskravene for læger og andre sundhedspersoner uddannet uden for EU/EØS.

Sundhedsstyrelsen har ikke på tilsvarende vis hjemmel til at fastsætte sprogkrav for sundhedspersoner uddannet inden for EU/EØS. I den forbindelse kan det oplyses, at det fremgår af det reviderede direktiv 2013/55/EU om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer artikel 53, at erhvervsudøvere, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten.

Direktivet skal være implementeret senest den 18. januar 2016.

Afslutningsvist kan det oplyses, at det altid er den ansættende myndigheds ansvar at sikre, at lægen - uanset hvilket sprog denne oprindeligt taler - har de fornødne danske sproglige kompetencer til at kunne kommunikere forsvarligt med patienterne, pårørende og øvrigt personale og føre en journal.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mathilde Augusta Wahl